

"Spiritul artei japoneze" de Yoné Noguchi Partea I-a

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Vineri, 10 Septembrie 2021 14:17 -

Explicații: Yoné Noguchi este un autor american de origine japoneză de expresie engleză (este posibil și probabil să fi scris și în limba maternă). Aceasta este încercarea de traducere a cărții electronice nr. 62252 de pe Project Gutenberg (gutenberg.org), apărută în 1915 la Londra. Yoné Noguchi este și tatăl marelui artist (sculptor și peisagist) Isamu Noguchi, discipol spiritual al lui Brâncuși.

Redăm variantele engleză-română pentru facilitarea corecturii traducerii.

Engleză: Introduction:

In the Ashikaga age (1335-1573) the best Japanese artists, like Sesshu and his disciples, for instance, true revolutionists in art, not mere rebels, whose Japanese simplicity was strengthened and clarified by Chinese suggestion, were in the truest meaning of the word Buddhist priests, who sat before the inextinguishable lamp of faith, and sought their salvation by the road of silence; their studios were in the Buddhist temple, east of the forests and west of the hills, dark without, and luminous within with the symbols of all beauty of nature and heaven. And their artistic work was a sort of prayer-making, to satisfy their own imagination, not a thing to show to a critic whose attempt at arguing and denying is only a nuisance in the world of higher art; they drew pictures to create absolute beauty and grandeur, that made their own human world look almost trifling, and directly joined themselves with eternity. Art for them was not a question of mere reality in expression, but the question of Faith.

Therefore they never troubled their minds with the matter of subjects or the size of the canvas; indeed, the mere reality of the external world had ceased to be a standard for them, who lived in the temple studios. Laurance Binyon said of them: "Hints of the divine were to be found everywhere—in leaves of grass, in the life of animals, birds, and insects. No occupation was too humble or menial to be invested with beauty and significance." Through them the Ashikaga period becomes very important in our Japanese art annals. Binyon says: "The Ashikaga period stands in art for an ideal of reticent simplicity. A revulsion from the ornate conventions, which had begun to paralyse the pristine vigour of the Yamato school, and fresh acquaintance with the masterpieces of the Sung era, brought about by renewed contact with

China, after a hermit period of exclusion, created a passion for swift, impassioned or suggestive painting in ink, on silvery-toned paper."

Română: Introducere

În epoca Ashikaga (1335-1573), cei mai remarcabili artiști japonezi, precum Sesshu și discipolii săi, spre exemplu, adevărați revoluționari în artă și nu doar simpli rebeli [contestatari ai școlilor oficiale], a căror simplitate japoneză a fost întărită și clarificată de inspirația [sugestia] chineză, erau în adevăratul sens al cuvântului preoți budiști, care, așezându-se în dreptul lampii nestinse a credinței, și au căutat propria binețe [salvarea, mântuirea] prin calea tăcerii; atelierelor lor erau în temple budiste, la est de păduri, la vest de coline, întunecate în exterior și luminoase în interior, cu simbolurile totalei frumuseți a naturii și cerului. Și efortul [travaliul] lor artistic era asemenea unei rugăciuni, pentru a mulțumi propria lor imaginație, nu o creație expusă vreunui critic, a cărei încercare de a argumenta și de a nega n-ar fi fost decât zgomot de fond în lumea artei superioare; ei au desenat imagini pentru a crea o frumusețe și o măreție absolută, care au făcut lumea omenească proprie aproape insignifiantă și s-au conectat direct cu eternitatea. Artă pentru ei nu constituia o simplă redare a realității prin expresie, ci o chestiune de credință. În consecință, nu se nelinișteau vreodată de problematica subiectelor ori de mărimea pânzei; de fapt, simpla realitate a lumii înconjurătoare încetase să mai fie o normă pentru ei, cei care trăiau în atelierelor templelor. Laurance Binyon a spus despre ei: <Indicii ale divinității apăreau peste tot, în frunzele ierbii, în existența animalelor, ale păsărilor, ale insectelor. Nicio ocupație nu era prea umilă ori inferioară pentru a fi investită cu frumusețe și cu sens [semnificație]. Datorită lor, perioada Ashikaga devine extrem de importantă în tratatele de artă japoneză>. Binyon afirmă: <Epoca Ashikaga reprezintă în artă un ideal de simplitate rezervată. Dezgustul de convențiile ornamentale, care începuseră să paralizeze vigoarea primitivă a școlii Yamato și recenta cunoaștere a capodoperelor epocii Sung, determinată de un contact reînnoit cu China, după o perioadă de pustnică izolare [excludere], au creat o pasiune pentru pictura rapidă, pasională sau sugestivă a cernelii pe hârtie argintată [cu fond argintiu].

Tradus pro-bono astăzi trei septembrie două mii douăzecișunul, pro-bono pentru sighet-online.